

ხილთა ქება

1

მარწყვმან თქვა: "მოვალ პირველად, მე ვერ მომისწრებს ხილია
ფერად მსგავსი ვარ ლალისა, მერმე საჭმელად ტკბილია,
წინ რასა მისწრობს ტყემალი, მჟავე არის და გრილია,
მისგან ჩივიან ყველანი დ ნვჭამე, მომკვეთა კბილიან

2

ტყემალმა უთხრა: "შეგარცხვენს ეგ შენი საუბარია,
უარესი ხარ ყველასა, არა ხარ ხილთა დარია,
თავსა მოგჭამენ ჭიანი, - ძირი გაქვს მეტად მწარია,
უჩემოდ ლხინი არ ვარგა, არცარა სანუკვარიან.

3

ბალმან უთხრა: "ამხანაგო, თქვენ ვერ იტყვით ჩემსა ძვირსა,
ხესა თეთრად ავაყვავებ, დავამშვენებ ჩემსა ძირსა,
თავსა ბროლსა დავამსგავსებ, მერმე ლალსა გამჭვირვარსა,
შაქრის მსგავსად გარდვიქცევი, რა ჩამიდებს კაცი პირსან.

4

ჟოლო იკადრებს ქებასა: "აწ ვიტყვი, რაცა მხვდებისა,
მოვლენ ყველანი მფრინველნი, ჩემზედან შემოსხდებისა,
კაცნი მრავალნი მეძებენ, ადვილად ვერ მომხვდებისა,
სიყვარულითა ჩემითა მჭამენ და ვერ განძლებისან

5

კიტრმან თქვა: "რალა ვიკადრო საქმე ქებისა ჩემისა:
ტკბილი და მჟავე არა ვარ, კაცი რად მემოყვრებისა?
გრილი ვარ, კაცსა გავბერავ, მერმე თავი ვარ სნებისა,
ვინც რომ ჩემითა გაძლების, ციებაც შეექნებისან.

6

ნესვმან თქვა: "ვჩივი ამისთვის - მიწასა მომაყრიანო,
მოვლენ, მეძებენ, მპოებენ, ხორცსა დანითა მჭრიანო,
რა გავიზდები, საჭმელად ყველანი მინატრიანო,
ციებას, მერმე ცხელებას, ჭირს ჩემგან შეიყრიანონ

7

თხილმან თქვა: "გკადრო მართალი ჩემი პასუხი გულისა.
ყველანი უბნობთ, იკვებით, მე იმან გამაგულისა,
სალხინოდ შესაქცეეარი მე ვარ ყოვლისა სჯულისა,
კბილისა მატკინებელი, მერმე დამწველი გულისან.

8

მაყვალმან უთხრა: "არა ეარ ხილი თქვენებრი ქებული,
უარესი ვარ ყველასა, არვისგან მოწონებული,
ზედან მასხია ეკალი, ვარ მისთვის დაწუნებული,

პირველ გახლავარ ყირმიზი, მერმე პირ-გაშავებულინ

9

საზამთრო იტყვის: "ნუ უბნობთ, მე არვის დაგიცილებო.
თავსა ნუ იქებთ ჩემთანა - მე ყველას დაგაწბილებო,
მე ჯალინოზ ვარ ექიმი, სნეულთა მოვალხინებო,
სიცხითა შეწუხებულსა მე გულსა მოუგრილებონ.

10

ატამმან უთხრა: "რა გკადრო საქმე ქებისა ჩემისა?
უკეთესი ვარ ყოველთა, ხე ჩემი ტურფად ყვავისა,
შეყრა უხარის ყველასა ტურფისა სანახავისა,
მე და ნესვი ვართ ყოვლისა ამშლელი სენთა თავისან/

11

ვაშლმან უთხრა: "შვენებითა თქვენ ვერა ხართ ჩემი დარი,
ვარ ყოველთა საქებარი, მე ვარ თქვენი მაქებარი,
სალხინო და სანადიმო სუფრაზედან სადებარი,
გულის ჭირის უკუმყრელი - არად უნდა საუბარინ.

12

ბროწეულმან თქვა: "უბნობთო მართლითა სამართალითა,
ჩემს უტურფესი ნაყოფი არვის უნახავს თვალითა,
მე ჩემსა ხესა მოვკაზმავ, ტურფად შევამკობ ხილითა,
დარბაზს სუფრასა ავავსებ იაგუნდითა, ლალითან.

13

ნიგოზმანცა თქვა: "მე კაცნი ჯოხსა მესვრიან ხელითა,
გამტეხენ, ტყავსა გამხდიან, პირს ჩამიგდებენ ხელითა,
გულათა მასპინძელი ვარ ნიადაგ მხიარულითა,
კაცსა საჭმელსა შეუმკობ, კიდევ ვალხინებ სულითან.

14

ყურძენმა უთხრა: "ვაგლახ თქვენ, რას უბნობთ ცუდ-მაშვრალია?
კაცნი ყოვლისა ქვეყანას ჩემგან არიან მთვრალია,
- ჩემთანა თქვენი ხსენება დიდი ცოდვა და ბრალია, -
გული ექმნების ლომისა და მერმე დევთა ძალიან.

15

ქლიავმან უთხრა: "იკვეხით, არა ხართ ჩემი დარია,
ყველა უგვარო შეყრილხართ, ცუდი გაქვსთ საუბარია,
ამ ცოტას ხნისა სიცოცხლე რა თქვენი საკვეხარია?
უფრო უყვარვარ ყველასა, ვარ მათი სანუკვარიან.

16

სხალმან თქვა: "მეცა მაუბნეთ - არა ვარ თქვენი დარია,
ჩემი ხე თეთრად აყვავდეს, გაელოს გულის კარია,
როდეს მწიფობა მოვიდეს, ერთმანეთს უთხრან: ნმარიან

ავადმყოფს ვარგებ, და მთელსა შაქრად გაუხდეს პირიან

17

ჭერამი იტყვის: "თქვენ ჩემსა ვერ იტყვით ვერას ძვირსაო, ჩემი ხე თეთრად აყვავდეს, მსმელნი სხდეს მისსა ძირსაო, როდესაც თვალი შეერთვის, მოინდომებენ პირსაო, კაცი მჭამს - ჭირსა შეიყრის, მერმე მაგინებს ფირსაონ

18

ალიბუხარა იკადრებს: "მომჟავო ვარო მე დია, წამლად მეძებენ ყველანი, არ მედარების მე ბია, ყველა ტყუიან ჩემთანა: კვინჩხო, რას იარებია? დრამით ამწონენ ვაჭარნი, მე მაქვს ასეთი ბედიან.

19

აწ უნაბი მოახსენებს: "ჩემი ქება თქვენ რა სთქვითა? ყირმიზი ვარ ლალივითა და მკურნალი მე თავითა, აქიმები დამეძებენ, ზღვას შედიან სულ ნავითა, ჩემთან ყველა ცუდი რამ ხართ, შეიმოსნით თქვენ შავითან.

20

შინდი იტყვის: "შემოდგომას ჩემი არის გახარება, ყველას უწინ აყვავდები, კაცი ჩემკენ იარება, ყირმიზობით ლალსა ვჯობვარ, არსად მინდა მე ტარება, სანუკვარად ისეთი ვარ, ყველამა თქვას ნეტარებან.

21

ფშატმან თქვა: "ნეტამც იკადროთ თქვენ ჩემი შემოხედვაო! საჭმელად შესაქცევარი. ხელს მოუჭირებ ჰხედაო, მზის შუქი ასე დამაჭკნობს, ყველა მე მეტყვის ნბედ-აონ ჩემის ყვავილის სურნელი ყველაყამ იცით ხედაონ.

22

ლელვი ამას მოგახსენებ: "ტკბილი ვარ და შვენიერი, სამოთხიდამ გამოსული, მე ძირი მაქვს ნებიერი, ქრისტე ღმერთმან მომიწონა, მე საჭმელად მომყო პირი, თუ გაძღების ჩემით კაცი, მოეცემის მაშინ ფერინ.

23

მალაჩინ სხალი იკადრებს ხელმწიფურისა ენითა: "ყოვლის ხილისა უფროსი, საჭმელად შაქრად მთელითა, არავის დაგედარები - სიმართლე თქვენცა ჰქენითა! - ყველა ხართ კაცის ურგები, მუცელს აავსებთ სენითან.

24

კომში იტყვის: "მოისმინეთ, თუ რას ვიტყვი ჩემს ქებასა; ხესა თეთრად ავაყვავებ, ბამბას მოვართმევ დედასა, როს გავყვითლდები, სუნი მაქვს, მე მუშკ-ამბარი მბერავსა,

სანუკვარი ვარ სუფრისა, ყოველი მსმელი მხედავსან.

25

ხურმა ბრძანებს: ნჩემო ძმანო, მე თქვენი ვარ ხელმწიფეო, ნახეთ ჩემი გემო, სიტკბო, მჭამელთათვის სიეფეო, ასრე ძვირად ვიშოვები - ძლივ მიშოვნის მე მეფეო, ინდოეთით გამოსული, ტირილით ცრემლთა მჩქეფეონ.

26

თურინჯი ბრძანებს: "არ მინდა მე კაცთა ქებანიაო, ხელმწიფეთ სანუკვარი ვარ, არ მაქვს მე კლებანიაო, ყვითლად მომიბამს ჩემი ხე, არა მაქვს ზოგანიაო, ნურვინ მედრებით, არა ვარ თქვენი ძმა, არც დანიაონ.

27

აწ ნარინჯი მოგახსენებ: "არც მე ვარ უარესია, ჯერ ვარ სამოთხით მოსული, მერმედ ხელმწიფედ ესია, ზამთრით, ზაფხულით ჩემი ხე მწვანე და მშვენიერია, ქველას უყვარვარ სულითა, არა ვარ წამად ბერიან.

28

ლიმონ იტყვის: "სიმჟავითა არვინა ხართ ჩემი დარი, მაგრამ ფერი მეც კარგი მაქვს, ამითა ვარ თქვენი დარი, ჩემი წვენი წამალია, არ ტყემალთან დასადარი, თქვენ ამისი სწორი რა გჭირსთ? - ჩემს მჭამელს აქვს ავი ქარინ.

29

პანტაცა სხალი ერევის: "მუდამ ვარ ხმელი ჩირაო, ყოველი ნადირი მე მეძებს: დათვი, ღორი და სირაო, სოფლად მივქონდე ურმითა, არვინ გაიღოს ქირაო, შავი ვარ და დამჭნარი ვარ, მე არ მივარგა პირაონ.

30

კვინჩხი იტყვის: "შენ რას ამბობ? შავი ვარ და მარგებელი, ჩემს ხეზედა ბულბული ზის, შენ მოგძებნის ყოველი მელი, ავადმყოფსა მოუხდები, და კაცი მჭამს მერმე მთელი, სიმდაბლითა ნუ მიწუნებ, მე არა ვარ აგრე ბელი!ნ

31

ფისტა იტყვის: "თხილო, შენ ხარ ავის გვართ გამოსული, კბილისათვის მაწყინარი, შენ გამოგდის ავი სული, მე ვარ კაცის შემაქცევი, მწვანე არის ჩემი გული, პირი სრულად გაშლილი მაქვს, არ ამომდის ავი სულინ.

32

წიფელი გაეზაასა ფისტას, თხილსა და კაკალსა:

"თქვენი ლაყაფი ცუდია, დავეგვანები მე ლალსა, კუბოში ვზივარ, გამოვალ - ზამთრივ ვახარებ მელასა,

მაღალს ხეზედან ვასხივარ, არ თუ დაბალსა თელასან.

33

კუნელი იტყვის: "მე თქვენში ვერა მჯობია ხილია,
როს აყვავდები, მას უკან წითელი ვარ და ლბილია,
მაგრამ საჭმელად ცუდი ვარ, არა მაქვს ავი ჩრდილია,
ყოვლი ფრინველი წამიღებს, არა მჭამს ტურა, მგელიან.

34

დათვი-თხილა უკან მისდევს: ნმეც აქა ვარ ხილიაო!
ღორი, დათვი, მელა, მგელი - ჩემთვის ყველა ლხინიაო,
მამძებნიან, მიპოვნიან - ჩემს ქვეშ წვანან მთელიაო,
რკოვ და წიფელი, რას ლაყბობთ? - ნურც ფერობას ელიაონ.

35

რკო და წიფელი გაიბრჭყვენ, არვინ ახსენეს მრთელია,
რკო ამას იტყვის: "მრთელი ვარ, ჩემით გამღების ღორია,
კაცთა საჭმელად მეძებენ, მე შემამტყორცონ ტორია,
ვინცა სჭამს წიფელს, გულს დასწვავს, პირი არა აქვს შორიან..

36

ასკილი ეტყვის კუნელსა: "ვაი შენ, ცუდათ ჰქარაო,
მე ვარ კარგი და ლამაზი ენად მოყბედი ჩქარაო,
ჩემი ყვავილი შენა გჯობს, მზესა არ დავიფარაო,
შემოდგომაზე მწიფე ვარ, ქალ-ყმანი მოვლენ ფარაონ

37

აწ ნუში იტყვის: "ამითა ვერ იტყვით ჩემსა ძვირსაო,
ჩემი ხე წითლად აყვავდეს, ლხინია მისსა ძირსაო,
კბილისა მატკინარი ვარ, მით მაგინებენ ფირსაო,
წამლად, საჭმელად კარგი ვარ, ამით ვჯობივარ ხილსაონ

38

პური და ღვინო გაიბრჭყვენ, არც ერთი არას იტყვისა;
პურმან ეს უთხრა ღვინოსა: "ყველანი შენთვის ყმუისა,
თუ ჭირვეული არ იყო, მე ვიტყვი შენთვის უისა,
ჩემით გამღების ქვეყანა და ნახვა ჩემი სურისან.

39

ღვინომ უთხრა: "შენმა მზემან, პურო, გრილი ხარ დიაო,
მამწონს შენი სიბარაქე და ღერო შენის ხისაო,
მრავლად გამოვა ნაყოფი, ყველასთვის მითქვამს მეაო,
განა არ იცი, უჩემოდ შენი არ წაღმა სვიაო?

40

ორივ ერთად შევიყარნეთ: ყოვლს სულდგმულს ჰშვენის ფერია,
ხელმწიფენი და გლახაკნი - ჩვენგნით იხარებს მთელია,
ბალი, ბაღჩა და ხილები სახსენებელად ჩვენია,

პკვიანი ხელად გარდიქცეს, უჭკვოს მიეცეს სენიან.